

Boom

Boom

Ooit zweefde ik als zaad door de lucht,
om te landen op deze aarde,
mij te wortelen en te groeien.

Onmerkbaar verder te groeien,
naar aarde en lucht, sterker.
Ik weet niet waarom en volg.

Uit schrik wortels ingetrokken,
kruin laten zakken, diep;
Omgekeerd ben ik vergroeit,
van hoe ik kon zijn.

Maar nu komt alles terug,
Ik draai mij om en recht mij,
vertrouw dit oplichten en laat.

Laat vruchten groeien aan mij,
onverwachts en zoo maar,
hoop van hoe het zijn kan,
van vol verwachting en meer.

*Tandem fit surculus arbor,
Eens wordt de stek een boom*

Lijfspreuk Prins Maurits

09 02 2014